

April 2019
Jaargang 8, nr 1

Schrijfglossy

Zinexpres

In dit nummer
onder meer:

Cursisten in de spotlight

Dobbelen en schrijven

Schrijver aan het woord:
José Koopmanschap

Vooraf

Er zijn in Nederland naar zeggen een miljoen mensen die schrijven. Dat slechts een enkeling er bekend mee wordt, weerhoudt al die anderen er niet van om ermee door te gaan. Het schrijfproces zelf geeft veel voldoening. Dit zeg ik niet alleen omdat ik het zelf zo voel. Ik zie het om me heen in het Schrijfcafé en tijdens de cursus 'Luisteren naar je pen'. Ik lees het ook terug in de verhalen van de schrijvers die tot nu toe in de rubriek 'schrijver aan het woord' hebben gestaan. 'Het is fijn om je gevoelens onder woorden te brengen', zegt de dichteres die dit keer haar verhaal vertelt. Genieten van het schrijven is blijkbaar al voldoende. Toch is het ook leuk om 'gelezen te worden'. Daarom in dit nummer vooral veel teksten van mijn cursisten.

Corrie Gramser
zinexpres@gmail.com

Inhoud

- 2 - Vooraf / Inhoud
- 3 - Schrijven in de boerderij
- 4 - Schrijver aan het woord
met José Koopmanschap
- 6 - Gedicht uit bundel
'Het lied van de dromer'
- 7 - Werk van cursisten
De raaf en de vla - Micky
Hangbuikzwijntje - Mieke
Aftershave - Ibolya
- 12 - Lekker schrijven

Coverfoto: 'Dobbelen en schrijven' in het Schrijfcafé

- 13 - Fragment uit 'Katers van mannen'
- 15 - Agenda
- 16 - Podium
Schrijfsels van klanten

Wil je de volgende Schrijfglossy die elke twee maanden uitkomt direct in je mailbox ontvangen?
[*Schrijf je dan in als abonnee.*](#)

Schrijven in de boerderij

Even weg van thuis en schrijven!

Afgelopen februari was het voor het eerst mogelijk. Liefhebbers van schrijven konden komen logeren in de boerderij die Zinexpres altijd huurt voor de cursussen.

Voor herhaling vatbaar

De deelnemers vonden het heerlijk. Even loskomen van thuis, een mooie plek met weinig tot geen afleiding en lekker schrijven. De boerderij is voor oktober alweer gehuurd en ook nu kunnen mensen weer een midweek aanhaken. Je bent welkom van maandag 7 oktober vanaf 18.30 uur tot en met donderdagavond 10 oktober uiterlijk 21.00 uur.

Hoe gaat het in zijn werk?

Er is plek voor zes gasten op drie tweepersoonskamers (met allemaal eenpersoons bedden). Iedereen betaald €50,- voor het verblijf (door 2 plekken te reserveren, heb je de kamer voor je alleen). Zinexpres zorgt dagelijks voor het ontbijt en elke gast verzorgt één van de zes lunch- of avondmaaltijden. Met deze kleine inzet blijven de kosten laag. De maaltijden zijn de momenten waarop er uitgewisseld kan worden, voor de rest van de tijd laten de deelnemers elkaar met rust zodat iedereen ongestoord kan schrijven aan eigen werk.

Wil je ook lekker drie dagen ongestoord schrijven aan je eigen werk? [Schrijf je dan nu in](#) en wees verzekerd van een plekje in de boerderij.

Schrijver aan het woord

'Taal is als muziek', zegt José Koopmanschap, 'letters tot woorden vormen en daarmee een gedicht of een verhaal laten ontstaan, is haast als het componeren van een muziekstuk.' Door te luisteren naar de stilte in zichzelf heeft José, tijdens haar werk in de gezondheidszorg en nu als actief yogadocente, geleerd te luisteren naar wat in haar opkomt, wat haar raakt. Inspiratie vindt zij in de natuur, het zonlicht, haar liefde voor India en de filosofie die daar vandaan komt, én mensen. José volgt de Schrijversacademie en is lid van het Huizer Schrijversgilde.

Wanneer ben je begonnen met schrijven?

Ik was nog jong toen ik al van gedichten lezen hield. De stap om zelf gedichten te gaan schrijven was daardoor klein. In de loop van de tijd had ik er aardig wat verzameld maar door familieomstandigheden (we zijn een aantal keren achter elkaar verhuisd) heb ik ze op gegeven moment maar weggegooid met het idee dat ik daar toch nooit meer iets mee zou gaan doen.

Het schrijven zit bij ons in de familie. Mijn opa en tante schreven gedichten evenals mijn eigen dochters. Een andere tante (89 jaar) heeft vorig jaar een boek geschreven en ook mijn moeder kan zich fantastisch op papier uitdrukken. Een paar jaar terug ben ik weer begonnen met dichten en dat kwam o.a. door het feit dat ik niet meer werk. Ik heb een schrijfcursus in Huizen gedaan en daar kreeg ik op een zeker moment de opdracht om op een bestaande melodie (die ik zelf mocht kiezen) een liedtekst te maken. Ik had toen net mijn eerste kleindochter

gekregen en het liedje werd natuurlijk voor haar. Toen al sprong mijn hart op van blijd-

'altijd wel een opschrijfboekje in mijn tas'

schap zo iets te kunnen doen. Ik heb het nu evengoed nog druk maar heb altijd wel een papiertje en tegenwoordig zelfs een opschrijfboekje in mijn tas zodat, als me iets invalt, ik het meteen kan op schrijven. Ik kreeg een duwtje in de rug om verder te gaan met dichten doordat vorig jaar een gedicht, dat ik over Huizen had geschreven, in de Stads-gedichtenbundel 2018 kwam.

Huizen

*De grote oude kerk
Trots statig en streng
Omringd door vriendelijk groen
Straalt bijbels gezag uit*

*De authentieke boerderijen
De bijna verdwenen klederdracht
Geven het centrum 't uiterlijk
Van een dorp van weleer*

*Op het raadhuisplein
Met zijn moderne winkels
Het Huizer melkmeisje
Symbool van gulheid*

*De uitgestrekte heide
Allang niet stil meer
Bevolkt door runderen en schapen
En wandelaars die er zich aan vergapen*

*De ruisende bomen van het bos
Verstillen de joggers
Zelfs bij de honden huppelend en snuffelend
Blijft de blaf in de keel steken*

*Het strandje aan het Gooimeer
Aangepast aan het gemak van de mens
Ziet er uit als Nederland op de wereldkaart
Klein, georganiseerd, groen, grijs en geel*

*Trots staan de minaretten
Tussen de christelijke kerken
En laten zien dat
Huizen allang zijn grenzen heeft geopend*

Waarom schrijf je?

Er zijn vaak dingen die mij raken. De schoonheid van de natuur, het licht, mensen en het land waar ik mijn hart aan heb ver-

pand: India .En muziek. Ik houd heel veel van muziek.

Ik vind het fijn om mijn gevoelens onder woorden te brengen. En eigenlijk is dat het delen van mijn zielenroerselen.

Het was een hele stap om de gedichten aan iemand anders te laten lezen omdat, zo voelt het voor mij, ik mezelf dan kwetsbaar

'kijk, luister, ruik, voel...'

op stel. Maar nu ik eenmaal de stap heb genomen en er inmiddels het gedichtenbundeltje 'Het lied van de dromer' van mij verschenen is, heb ik daar helemaal geen last meer van.

Dichten is haast als het componeren van een stukje muziek.

Wat kenmerkt jouw gedichten?

Het kenmerkende van mijn gedichten is de vreugde van het bestaan. Het verlangen naar licht, het vinden of versterken van de band met het spirituele en tegelijkertijd met mijn voeten op de grond staan. Het leven, het dichten is heerlijk.

Heb je een tip voor andere dichters?

Wat ik belangrijk vind voor het dichten is dat je je zintuigen wijd open hebt staan. Kijk om je heen, luister, ruik, voel. Luister naar je hart. De woorden komen dan vanzelf.

Het lied van de dromer

José Koopmanschap

Winterstilte

*Vanuit de stilte van
de winter,
de donkerte, de duisternis
voorbij,
voel ik mij als de
boom voor mij*

*De energie golft door
mij heen
zoals door de boom
die zijn takken
kleurt met het
prachtige groen van
nieuw blad
zacht
als het groen van
mijn hart*

gedichten

*krachtige energie
geeft het leven een
nieuwe, hoopvolle impuls
de boom en ik
reiken beiden hartstochtelijk
naar het licht*

Het lied van de dromer is te bestellen
bij bol.com en uitgeverij
aquazz: info@aquazz.com.

Over de raaf en de vla

door Micky McMurter

Photo by Tom Swinnen from Pexels

Mijn lieve omi maakte elke dag heerlijke custard vla in een gele schaal voor twaalf personen klaar. Nadat ze de maaltijd had voorbereid en de vla stond af te koelen voor het open keukenraam ging ze altijd in de voorkamer zitten. Maar eerst zette ze alle bloeiende planten zo dat ze in het hart van de bloemen kon kijken. Ik mocht dan op haar schoot zitten en sloeg mijn armen om haar heen, kroop lekker warm tegen haar aan en mijn omi staaarde dan naar de bloemen. Opeens zag ik een grote vogel op de waslijn zitten.

"Oh omi, wat een grote vogel zit daar op de waslijn."

"Dat is een raaf. Ze zitten meestal op de hei. Het is de grootste kraaien soort die er is en ze lusten van alles. Ze eten zelfs konijntjes. Kijk, hij heeft een hele grote snavel en ze zijn erg slim."

Terwijl we naar de vogel keken vloog deze opeens het keukenraam binnen. Mijn oma zette mij vlug op de grond en vloog ook naar de keuken, terwijl ze riep:

"Help...mijn vla!"

Ik liep er achteraan. Toen mijn oma mij zag riep ze naar me: "Niet de keuken in-komen. Hij pikt je ogen uit!" De vogel scheerde langs mij en de keukendeur en viel vervolgens mijn oma aan die wild met haar armen bewoog. Uit het onderste kastje haalde ze twee deksels en de raaf zat ondertussen op de rand van de schaal

te snoepen van de vla. Ze klepperde met de deksels, maar de raaf reageerde er niet op. Het leek wel of hij net zo doof was als mijn opa. Toen pakte ze een bezem en probeerde zo de raaf weg te jagen. Deze vloog op, scheerde langs het bovenraam van de keuken en gooide met zijn grote vleugel alle plantjes en potjes naar beneden. Vloog naar de ingebouwde glazen kast in de keuken en tegen de ruit aan.

Mijn oma schreeuwde steeds: "Snotverdorie lelijkerd, blijf van mijn vla af. Fort,

wegwezen!" De raaf vond echter dat het zijn vla was. Uiteindelijk lukte het mijn oma de raaf het raam uit te jagen en deed deze vlug dicht. De rust was weergekeerd en wij namen onze plaats weer in voor het raam. Ik lekker warm op de schoot van mijn oma.

Terwijl we daar zo zaten zei mijn oma opeens: "Daar vliegt de raaf en

wij keken hem na." Maar...de raaf had ons ook gezien en opeens was hij er weer en begon woedend met zijn grote snavel tegen het glas-in-loodraam te pikken. Mijn oma zette mij op de grond, sleepte de stoel en mij naar de andere hoek van de kamer en schoof het overgordijn half dicht, zodat de raaf ons niet meer zag. Ze trok mij op haar schoot. "Heel stil zijn Micky. Dan gaat hij misschien weg." De vogel hield inderdaad op. Mijn oma zei: "Ik ga even het eten afmaken." Ze liep naar de achterkamer en ik achter haar aan, maar plotseling was daar de raaf weer. Nu vloog hij tegen de achterrauit van de openslaande deuren. Mijn oma pakte mij bij de hand en ze rende weer naar haar stoel en zette mij op haar schoot. Ik zat weer lekker warm en met mijn handen om haar nek op de schoot van mijn oma. Mijn hoofdje ging op en neer omdat mijn oma zo hijgde en ik voelde haar hart kloppen. "Heel stil zitten Mick." En zo zaten we een tijdje samen lekker knus elkaar omarmend. Al die tijd was ik niet bang geweest, want daar had ik in mijn leven ook nooit een reden voor gehad. Daar kwam mijn opa thuis. Hij stak de sleutel in het slot. Zette zijn tas neer, hing zijn jas op en kwam de kamer binnen. Oma en ik zaten nog in een innige omarming. Verbaasd vroeg hij waarom we in het donker zaten met het gordijn dicht. Mijn oma zei niets, maar ik wel. "Daar was een grote raaf en die vond de vla van oma wel heel erg lekker."

Deze tekst is geschreven bij [Schrijfcafé Hilversum](#) tijdens het thema 'spannend schrijven'. De deelnemers was gevraagd een lijstje te maken met spannende gebeurtenissen die ze zich konden herinneren. De opdracht was vervolgens om in 10 minuten een tekst te schrijven over één van de items op het lijstje.

Hangbuikzwijntje

door Mieke van Zijderveld

Aandoenlijk
Waarom aandoenlijk
Waarom toch aandoenlijk
Doe jij dat expres
hangbuikzwijntje?

Dit 'elfje' is geschreven tijdens de cursus ['Luisteren naar je pen'](#). De cursisten krijgen hier een grote variatie aan schrijfoefeningen aangereikt. De technieken die ze leren kunnen ze eindeloos herhalen. Het helpt ze om de woorden ook na afloop van de cursus volop te laten stromen.

Aftershave

door Ibolya Moór

Janós keek in de spiegel en haalde zijn hand langs zijn kin. Hij voelde de stoppels prikken aan zijn hand. Nee, dacht hij, zo kon hij niet weg. De kleine stoppels gaven hem een grauw uiterlijk en hij wilde er juist vanavond goed uitzien. Hij stak zijn hand uit en opende de spiegeldeur van het toiletkastje. Daar pakte hij het scheermes, scheerschuim en de daarbij behorende heerlijk geurende aftershave uit. De aftershave had hij drie weken geleden van zijn vrouw voor zijn verjaardag gekregen. Hij draaide de kraan open en bette zijn gezicht met het warme water. Terwijl hij de kraan zachtjes liet lopen haalde hij de dop van de flacon scheerschuim af. Hij schudde de flacon, drukte op de knop totdat er een grote witte klodder uitkwam. Janós snoof de heerlijke geur op. Hij hield van dit ritueel. Hoe vaak had hij dit al niet gedaan? Hij kon het zich niet meer herinneren. Hij dacht aan het restaurant waar hij om 20.00 uur had afgesproken en genoot van het vooruitzicht op een heerlijk ontspannen avondje. De afgelopen weken waren zwaar, maar de moeite waard geweest. Hij pakte het vlijmscherpe scheermes en zette het onder op zijn keel, terwijl hij zijn kin omhoogstak. Schuin in de spiegel kijkend wilde hij de beweging herhalen om de grauwe stoppelbaard systematisch te laten verdwijnen. Hij was zo in zijn ritueel opgegaan dat hij niet in de gaten had gehad dat er nog iemand de badkamer ingekomen was, totdat die persoon zijn rechterhand met het scheermes vastpakte. Hij voelde hoe zijn linkerarm achter zijn rug werd gedraaid. Janós keek nog steeds in de spiegel en ontmoette daar de ogen van een man. Ja, hij kende deze man. Het was de man van de vrouw die hij om 20.00 in het restaurant zou ontmoeten. Hij voelde hoe zijn rechterhand vastgepakt werd en hoe het mes diep in zijn keel werd gedrukt en met een snelle beweging van links naar rechts werd gehaald. Hij besepte dat de vrouw tevergeefs in het restaurant op hem zou wachten.

Aftershave

De aftershave die de man van zijn vrouw had gekregen voor zijn verjaardag, kostte hem het leven.

Ibolya heeft de tekst geschreven naar aanleiding van de spelkaart uit de schrijfoefening 'spannend schrijven' die stond in [Schrijfglossy nr 5 \(november\) 2018](#) (blz 11).

IBOLYA MOÓR

Debuteert komende zomer met een fascinerende thriller:

 @doorwijzer
 @Ibolyaschrijft

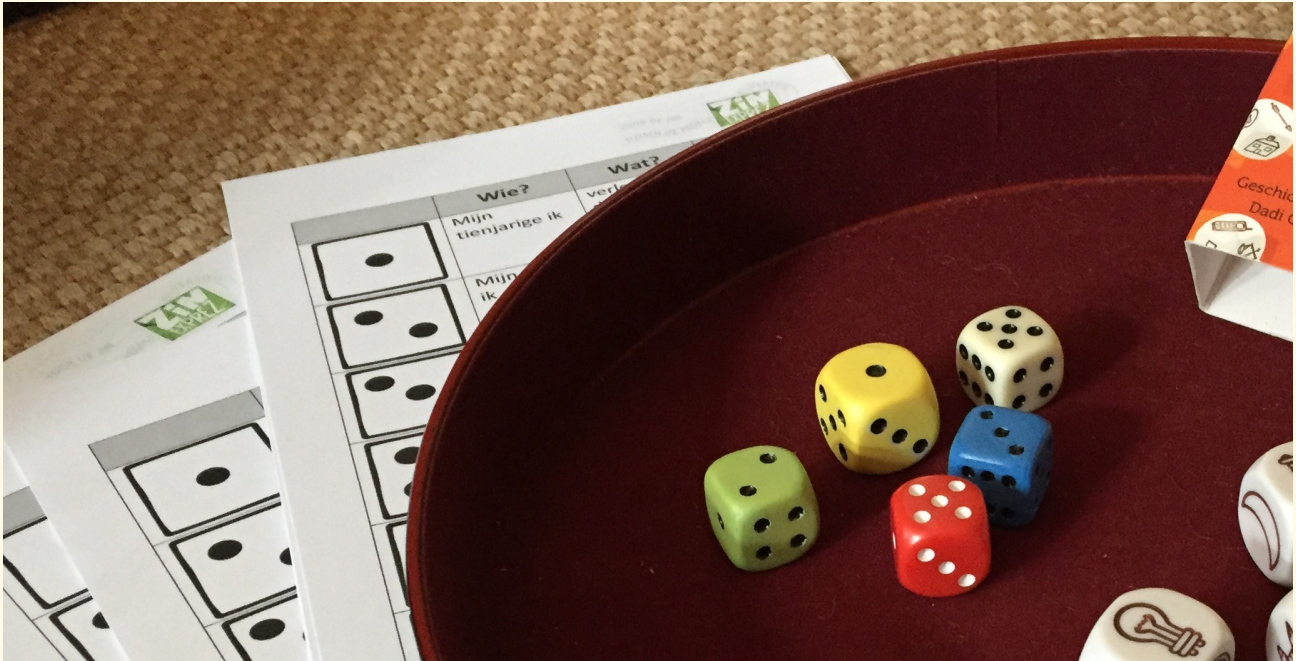
**BLIJF
OP DE
HOOGTE!**

© Fjorgyn Graphic Design

Ibolya heeft een [inschrijfformulier](#) aangemaakt voor mensen die op de hoogte gehouden willen worden van de crowdfunding en/of het proces van het boek.

Lekker Schrijven

Schrijfoefeningen en -tips

In maart stond het Schrijfcafé in het teken van dobbelen. Het was leuk om het lot te laten bepalen waar we over schreven, onszelf te laten verrassen. We gebruikten onder andere storycubes (dobbelstenen met pictogrammen). Voor onderstaande schrijfoefening 'wie, wat, waar' heb je een gewone dobbelsteen nodig en de uitleg van de betekenis van de worpen ([zie tabel op website Zinexpres](#)).

Wie, wat, waar

Werp in totaal drie keer met de dobbelsteen.

Noteer bij de eerste worp de tekst uit de 1e kolom (wie?) van [de tabel](#). Bij de tweede worp neem je de tekst uit de 2e kolom (wat?) en bij de derde worp die uit de 3e kolom (waar?). Met elkaar vormen de drie stukjes tekst een zin.

Zo staat de worp 5-6-2 bijvoorbeeld voor: De bejaarde versie van mij (wie) - slaakte een zucht van verlichting (wat) - in het ouderlijk huis (waar).

Lees deze combinatie van wie, wat en waar. Kijk wat het bij je oproept en schrijf aan de hand daarvan tien minuten lang een tekst.

Opsturen?

Als je het leuk vindt, stuur dan je verhaaltje naar zinexpres@gmail.com en maak kans op plaatsing in de volgende Schrijfglossy.

Katers van mannen

Photo by [Tranmautritam](#) from [Pexels](#)

*Tot het uitkomen van mijn roman 'Katers van mannen' krijgen jullie in de Glossy regelmatig een voorproefje te lezen. Dit keer heb ik gekozen voor een **fragment uit het hoofdstuk 'A.M.'**, waarin Loes een date zou hebben met de vader van Floris, één van haar eerdere relaties.*

Veel leesplezier,

- Corrie -

Een uur later was hij er nog niet. Hij had het haar best recht in het gezicht mogen zeggen dat hij er toch van afzag, dacht Loes. Zo'n laffe houding had ze niet achter hem gezocht. Ergens wilde ze niet geloven dat hij haar expres liet zitten, dus toen het inmiddels twee uur over tijd was pakte ze zelf de auto en reed langs het huis van Floris. Er was niets te zien: het hek was dicht en van een afstand zag ze dat ook de garagedeur naar beneden was. Ze had geen idee waar Anton-Martin zelf woonde, dus haar zoektocht stopte hier. Ze was benieuwd met wat voor verklaring Anton-Martin op de proppen zou komen om zijn afwezigheid goed te praten. Haar een beetje het hoofd op hol maken met z'n manipulerende versiertrucs. Ze was er toch maar mooi ingestonken, niet slecht voor een man van over de zeventig. Om zeker te zijn reed ze nog een keer door haar eigen straat, maar daar was hij nog steeds niet. Met draaiende motor stond ze voor haar deur. Ze wilde niet opgetut als een zielenpiet thuis gaan zitten afgewezen te zijn, dus gaf ze de

auto een dot gas en reed door naar de kroeg in het centrum.

Ze werd wakker in een vreemd bed, met enorme hoofdpijn en haar kleren verspreid over de vloer in de kamer. De man naast haar kende ze uit de kroeg, ze wist niet eens zijn naam. Ze herinnerde zich dat ze al proostend op Anton-Martin al een aantal biertjes op had toen de man naast haar aanschoof aan de bar en ze het samen op een drinken hadden gezet. Vanaf daar was ze in haar hoofd het spoor bijster. Voorzichtig kwam ze overeind, zocht haar kleren bij elkaar om vervolgens stilletjes het huis te verlaten. Ze vond haar weg terug naar de kroeg, waar haar auto nog voor de deur stond en reed met haar bonkende hoofd in een slakkengang naar huis.

Meer over 'Katers van mannen' is te lezen [op de website](#).

Agenda

Kijk voor meer informatie over onderstaande activiteiten op www.zinexprez.nl
Daar is nog veel meer leuks te vinden.

April 2019	Activiteiten
Dinsdag 2/4 14.30-16.30	Schrijfcafé Hilversum , bij Tiramisu, Koninginneweg 101 Hilversum
Zaterdag 13/4 10.30-12.30	Introductieworkshop ' Luisteren naar je pen ', Hilversum
Woensdag 17/4 14.00-16.00	Schrijfcafé Soest , bij Boekhandel Van de Ven, Soesterbergsestraat 54c in Soest
Donderdag 25/4	De nieuwe Schrijfglossy komt uit
Mei 2019	
Dinsdag 7/5 14.30-16.30	Schrijfcafé Hilversum , bij Tiramisu, Koninginneweg 101 Hilversum
Woensdag 15/5 14.00-16.00	Schrijfcafé Soest , bij Boekhandel Van de Ven, Soesterbergsestraat 54c in Soest
Juni 2019	
Zaterdag 1/6 14.00-16.00	Introductieworkshop ' Luisteren naar je pen ', Hilversum
Dinsdag 4/6 14.30-16.30	Schrijfcafé Hilversum , bij Tiramisu, Koninginneweg 101 Hilversum
Woensd 19/6 14.00-16.00	Schrijfcafé Soest , bij Boekhandel Van de Ven, Soesterbergsestraat 54c in Soest
Donderdag 27/6	De nieuwe Schrijfglossy komt uit
	Heb je iets te vieren en wil je je gasten verrassen? Een workshop of schrijfwandeling voor een besloten groep is ook mogelijk. Neem contact op met Corrie voor een aanbod op maat.

Podium

voor schrijfsels
van klanten

Draaimolen

Zijn benen zijn slap, zijn adem stokt. Hij heeft geen idee wat hij hier doet of hoe hij hier is gekomen. De draaimolen draait rondjes, verlaten houten paarden en een enkele stoere motor draaien onbezet en leeg in het rond. Hij staat in het midden, zoekt naar een knop waarmee hij het mechaniek kan stilzetten maar er is niets, er is niemand. Het is donker op het terrein, het zoemen van de draaimolen snijdt door de stilte. De kermisklanten zijn naar huis, of geven het net verdiende geld uit in een café. Hij wankelt, tast naar een stang, laat meteen weer los als was het metaal gloeiend heet. Hij schat zijn kansen in om ongeschonden tussen de dieren en motoren heen naar de rand van de draaimolen te komen? Hij wil naar huis. Zijn moeder zal niet weten waar hij blijft. Straf, dat wacht hem, als hij te laat is. Een ijskoude blik, zonder eten naar bed, misschien zelfs een pak slaag met een van haar naaldhakken die rode putten in zijn billen slaat – ze wil haar handen er niet aan vuilmaken, zegt ze. Hij moet hier weg. Opnieuw betast hij de kolom in het midden, ziet nu pas de handel net boven zijn hoofd. Als hij er aan trekt, gaat de draaimolen sneller draaien. Zo is er al helemaal geen doorkomen aan. Op de rug van een houten paard landt een witte duif. De vogel staart hem aan, donkere kraalogen schieten over zijn gezicht. Misschien kan hij de duif lokken en het dier een boodschap meegeven? In zijn broekzak vindt hij een stift, een afgebroken stuk kauwgum en een oud boodschappenlijstje. De vogel komt op hem af, hij krimpt in elkaar. Kunnen vogels mensen aanvallen? Alsof het dier zijn angst voelt, zwenkt hij weg, de donkere nacht in. Weer is hij alleen.

Sacha Voogd

Sacha schreef deze tekst tijdens een introductieworkshop van de cursus 'Luisteren naar je pen'. De deelnemers kregen 10 minuten de tijd om een tekst te schrijven waar de woorden 'slap' en 'adem' in voor moesten komen..